

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆGORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

NICOLAUS ABRAHAMUS GYLDÉN,
Stipendiari. publicus,
Viburgensis.

In Auditorio Philos. die XXX Apr. MDCCXXV.
horis a. m. consuetis.

TOMI SECUNDI

PARS 6.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

109. ANTIPATER.

Desse som dogo i fält, ej fingo, som andra, en ståtlig
Stod, men egen förtjenst tjenar förtjensten till
vård.

Tempe I B. p. 97 Nr. 21. Ed. T. T. I p. 279.

110. DIOSKORIDES.

a. Detta är Sophokles' graf, o menniska, hvilken, som
invigd

Jag till en invigd skänk af Pieriderna fått;
Han, då jag kom från Phlius, ännu barfotad och bondisk,
Mig förvandlade först uti en gyllne gestalt,
Han mig en purpurskrud påklädde, men nu på hans
grafvård

Hvilar jag foten här, fordom till danser beredd.

b. Lyckelig du, som en ypperlig plats erhållit! Men
masken

Som du i händerna har, säg till hvad stycke den hör?

a. Nämn Antigóne, om så dig lyster, och rätt du har gissat,
Eller Elektra; ty de äro ju båda fornämst.

Tempe I B. p. 50 Nr. 52. Ed. T. T. I p. 233.

111. OKÄNND.

Herrliga tolk af Attiskt behag, hvars like ej finnes

Bland de Helleniske verk; hög är din stämma och klar,
Först bland alla du höjde din blick mot gudar och himmel,

Ädle Platon, och först granskade seder och lif.

Med Sokratisk satir hopblandande Samisk beviskraft,
Allt hvad du söndradt fann, skönt du förente ihop.

Tempe I B. p. 70 Nr. 73. Ed. T. T. II p. 104.

11

esse, nonnulli prodiderunt, quod in primis refe-
rendum ad *Pratinam*, *Phliasium*, in satyrico
dramate excellentem. v. 5. Sophocle, tragicæ artis
principe, defuncto, ipsam artem cessasse poëta ait,
sic hanc sententiam effterens, ut *Bacchum* saltationi
scenicæ renuntiasse dicat. 111. v. 3. Duæ prima.

112. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

"*Ησο κατ' ἡγάθεον τόδ'* ανάκτορον, ὥσπι φαενά,
"*Ανθεμα λατώα δήιον Ἀρτέμιδι.*

*Πολλάκις γαρ κατὰ δῆριν Ἀλεξάνδρου μετὰ χερσὸν
μαργαρένα χευσέαν οὐκ ἐκόνισσας ἦτον*

Jacobs A. G. T. I p. 228 Nr. 128. Animadv. Vol. I P. 1 p. 397.

113. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

*Σοὶ τόδε, πενταίχμοισι ποδῶν ὀπλισμένον ἀκμαῖς,
Ἀκροχαῖς, φωνῷ κρατὶ συνεξερύσσεις,*

*"Ανθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτυν, αἰγιπόδη Πάν,
Τεῦχος Ἀράψ, καύταν ἀγρέστιν αἰγανέαν.*

*Αιχμῇ δ' ἡμιβρῶτι τύποι μίμησιν ὁδόντων,
Ἄσ επι βρυχητὸν θῆρ ἐκένωσε χόλον.*

*Τριγάδες Νύμφαι δὲ σὺν υλονόμοισι χορείσαν
Στᾶσαν, ἐπεὶ καύτας πολλάκις ἐξεφόβει.*

Jacobs A. G. T. I p. 204 Nr. 57. Animadv. Vol. III P. 1 p. 158.

114. ΛΕΩΝΙΔΑ.

*"Αμπελος ὡς ἵδη κάρμακι στηρίζομαι αὐτῷ
Σκηπανίῳ· καλέει μὲν εἰς Ἀΐδην Θάνατος.*

*Δυσκώφει μὴ Γόργη τί τοι χαριέστερον, ή τρεῖς
Ἡ πισυρας ποίας Θάλψαι υπ' ἡελίῳ;*

*"Ωδ' εἴπας οὐ κόμπω, απὸ ζωῆν ὁ παλαιός
Ωσατο, κης πλεόνων ἥλθε μετοικεσίην.*

Jacobs A. G. T. I p. 529 Nr. 731. Animadv. Vol. I P. 2 p. 134.

riæ partes Philosophiæ Platonis erant, altera de vita & moribus, altera de natura & rebus occulti. J. v. 5. Socratica ironia opponitur severitati Pythagoricæ. v. 6. An σχῆμα legendum pro σημα? J. 112. cfr. Nr. 3. Reiske hoc Epigr. in Alexandri Magni scutum suspicatur compositum; vix vere. v. 4. Legitur in Cod.: μαργαρένου

112. MNASALKAS.

Hvila i fred, blanktlysande sköld, i det ståtliga templet,
 Egnad åt Artemis nu, dottren af Lato, som gärd!
 Ty Alexandros ofta af dig ledsagad i striden,
 Aldrig besölade än gyllene randen med stoft.

Tempe I B. p. 205 Nr. 8. Ed. T. T. I p. 168.

113. PAULOS SILENTIARIOS.

Dig, bockfotade Pan, tillegnade Teukros, Araben,
 Lejonets hud som skänk, hängd i den resliga
 tafln,

Med femspetsade ramar försedd, och det blodiga hufvut
 Visar ett uppspändt gap; egnade lansen jemvil.
 Der man ännu kan sköja ett spår af tändernas huggbett,
 Hvilka med vildt raseri tömde sin galla derpå.
 Nu Källnympherna träda i dans med skogens gudinnor;
 Ty det gräsliga djur skrämdé dem ofta förut.

Tempe I B. p. 213 Nr. 16. Ed. T. T. I p. 150.

114. LEONÍDAS.

Likasom rankan utaf vinstocken, så äfven af käppen
 Njut r jag stöd; men bort kallar mig dödens befäl.
 Hör du ej, Gorgos! hvad är det väl mer, om tre eller fyra
 Somrar solen ännu varmer din bräckliga kropp?
 Talande på fullt allvare så, bortvälte den gamle
 Lifvets börsa och gick dit vi församlas tillslut.

Tempe II B. p. 145 Nr. 46. Ed. T. T. I p. 391.

Χρυσεαν οὐκ ἐκονισσε γεννην. Nostra emendatio de-
 betur *J.* 113. cfr. *α* Nr. 89. 114. cfr. *α*
Nr. 1. v. 3. Svaviter dictum hoc de sene, cui
 nihil apricatione jucundius. *v. 6.* Qui hanc vitam
 relinquunt, in aliam civitatem migrare videntur,
 quod post Socratem multi statuerunt.

115. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Εἴ τινα μὴ τέρπει λωτὸς, χέλυς, ἢ γλυκὺς ἥχος
 Ψαλμῶν, ἢ τριγέρων νεκτάρεος Βρόμιος,
 Ἡ πεῦκαι, κοῦροι, στέφανοι, μύρα, λιτὰ δὲ δειπνῶν
 Λαθροπόδας τρώκταις χερσὶ τίθησι τόκους,
 Οὗτος ἐμοὶ τέθνηκεν ἀνήρ· νῆστιν δὲ παρέρπω
 Νεκρόν, τὸν αἰλοτερίους Φειδόμενον Φάρευγας.

Jacobs A. G. T. II p. 145 Nr. 409. Animadrv. Vol. II P. 2 p. 119.

116. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Κεῖμαι. λαξὲ ἐπιβανει κατ' αὐχένος, ἀγριε Δαῖμον.
 Οἶδά σε, ναὶ μὰ Θεοὺς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν,
 Οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. Βαλὼν δὲ ἐπ' ἐμὴν φρένας
 πυρσούς
 Οὐ φλέξεις ἥδη πᾶσα γάρ εστι τέφρη.

Jacobs A. G. T. II p. 463 Nr. 48. Animadrv. Vol. I P. 1 p. 49.

117. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δάκρυα σοὶ καὶ γέρθε διὰ χθονός, Ἡλιοδώρα,
 Δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς Ἀΐδαν,
 Δάκρυα δυσδάκρυτα πολυκλαύτω δὲ ἐπὶ τύμβῳ
 Σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
 Οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Με-
 λέαγρος
 Αἰσίζω, κενεάν εἰς Ἀχέροντα χάριν.

115. cfr. α Nr. 55. v. 1. λωτου χελυς, Cod. v. 5. οὔτος ἐμοὶ τεθνηκε* πέριμνηστιν δε παρερπω. Cod.

116. cfr. α Nr. 5. Ad amorem, face & sagittis in poëtam frustra furentem. 117. cfr. α Nr. 5.

115. ANTIPHANES.

Den som ej finner i flöjten behag eller cittran, och
sångens

Tjusande ljud eller ock åldrig Bromios' must,
Oljer och flickor och kransar och bloss, men, jemmerlig
smulgråt

Ränta på ränta alltjemt smusslar med näfvarna in;
Honom jag aktar som död, och smyger förbi det ka-
davret,

Som för en fremmande buk fastar sig snöpligt ihjäl.

Tempe II B. p. 115 Nr. 14. Ed. T. T. II p. 166.

116. MELEAGER.

Här jag ligger. Förtrampa mig fritt, vildsinnade gudom!

Nog jag, vid gudarna, dig känner, du grymme
tyrann,

Känner din flammande pil. Skjut, skjut i mitt hjerta
ditt eldkott:

Mer du ej tänder det; ren är det till aska förbytt.

Ed. T. T. III p. 111.

117. DENSAMME.

Heliodora, åt dig, hängången till skuggornas boning;

Egnar jag tårar, åt dig, kärlekens yttersta gärd,

Glödande tårar i mängd; vid din graf der tusende gråta

Offrar jag trånadens suck, offrar jag vänskapens qual.

Sorgset, sorgset beklagar din död Meleager, du goda,

Ack, och till Acherons strand hinner ej saknadens
röst.

Nec in uxorem poëtæ, ut Opsopoeus putavit, nec
in filiam scriptum, quæ Valckenarii est sententia,
sed in amasiam, quæ post jucundam consuetudi-
nem immatura morte perierat.

Αἱ αἱ, ποῦ τὸ ποθενὸν ἔμοὶ θάλος; ἀρπασεν Ἀιδας,
Ἄρπασεν ἀκμᾶιον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.

Ἄλλα σε γουνοῦμαι, γὰ παντρόφε, τὰν πανόδυρτον
Ἡρέμα σοῖς κόλποις, μάτερ, ἐναγκάλισαι.

Jacobs A. G. T. I p. 452 Nr. 476. Animadv. Vol. I P. 1 p. 118.

118. ΑΡΧΙΟΥ.

Βαύος ἰδεῖν ὁ Πρίηπος ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναίω
Χηλήν, αἰδινίας οὐποτε ἀντιβίας,
Φοξός, ἀπους, οἵνις κεν ἐρημαίησιν ἐπ' ἀκταῖς
Ξέσσειαν μογερῶν νίεες ἵχθυβόλων.

Ἄλλ' ήν τις γειπεὺς με Βοηθόν, ἡ καλαμευτής
Φωνήσῃ, πνοῆς ἕμαι ὀξύτερος.

Δεύσσω καὶ τὰ θέοντα καθ' ὑδατος· ἡ γὰρ ἀπ' ἔργων
Δαιμονες, οὐ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

Jacobs A. G. T. II p. 282 Nr. 8. Animadv. Vol. II P. 1 p. 258.

119. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβάλου, λινόπεπλε
Δαιμον, ἐπ' εὐτέρους Βῆθι Θυηπολίας.

Σοὶ γὰρ υπὲρ σχιδάκων λαγῳρὸν ποπάνευμα πέσκειται,
Καὶ πολιὸν χηνῶν ζεῦγος ἐνυδροβίαν,

Καὶ νόρδος ψαφαρὴν κεγχείτισιν ἴσχασιν ἀμφὶ,
Καὶ σταφυλὴ γραίν, χώ μελίπνους λίβανος.

Εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐβέρυσσαο Δᾶμιν, ὄνασσα,
Κήκ πενίης, θύσει χρυσόκερων κεμάδα.

Jacobs A. G. T. I p. 261 Nr. 231. Animadv. Vol. II P. 2 p. 150.

118. cfr. Nr. 1. Priapus rudi arte elaboratus, se piscatoribus & nautis opem ferre ait, numenque suum adeo operibus potius quam forma manifestum fieri. v. 7. ταὶ θέοντα, de piscibus sunt qui accipient, sed naves potius esse videntur, quod per

Ve, hvart gick du, min dejliga ros? Dig sköflade döden,
 Sköflade; blommans knopp ligger i mullen försänkt.
 Men jag dig ber, allnärande jord, vår gemensamamoder,
 Slut den saknade mön sakta, o sakta i famn!

Tempe II B. p. 264 Nr. 53. Ed. T. T. I p. 332.

118. ARCHIAS.

Ringa till skepelse jag, Priapos, vid bukten af stranden
 Bor, och märsarnas flock skyggar ej nänsin för mig,
 Fotlös, krumbehufvad jag är; på de ödsliga kustberg
 Fattige fiskarns son skurit min bild som du ser.
 Men om denne, om metaren mig anropar i nöden,
 Mera än vinden snabb ilar jag städs till hans hjelp,
 Skeppen på sjön jag hägnar också, i mäktiga bragder
 Rojer sig gudars natur, icke i yttre gestalt.

Tempe I B. p. 158 Nr. 43. Ed. T. T. II p. 271.

119. PHILIPPOS.

Kom, o gudinna, som styr, linslöjad, det bördiga Nil-
 land,
 Nalkas det helga altar! Damis dig egnar sin böñ.
 Redan uppå spjelkveden så tunn festkakan dig väntar,
 Och af de ljusgrå gäss, närla i vattnet, ett par,
 Och fin olja af Nardus, derhos ock torkade fikon,
 Och vindrufvor i mängd, Libanos' doftar jemväл.
 Men om du så, som ur sjön, ock räddar ur armoden
 Damis,

Vill han dig offra ett kid, siradt med gyllene horn.

Tempe I B. p. 269 Nr. 69. Ed. T. T. I p. 192.

omne mare currunt. 119. cfr. α Nr. 27. v. 4.
 Anser Isidi sacer & in deliciis fuit. v. 5. *κεγχρι-*
τιδες λοχαδες sunt caricae cum granis interiori-
 bus, quæ milii granis simillima.

120. ΓΛΑΥΚΟΥ.

- α. Νύμφαι, πευθομένω φράσατ' αἰτρεκές, εἰ παροδεύων
 Δάφνις τὰς λευκὰς ὡδὸν ἀνέπαυστος ἔριφους.
 β. Ναὶ ναὶ, Πάν συριπτά, καὶ εἰς αἴγειρον ἐκεῖνον
 Σοὶ τι πατὰ φλοιοῦ γράμμρος ἐκόλαψε λέγεν·
 Πάν, Πάν, πρὸς Μαλέαν, πρὸς ὄρος Ψωφίδιον ἔρχεν,
 Ἰξοῦμαι. α. Νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δὲ υπάγω.
Jacobs A. G. T. II p. 118 Nr. 341. Animadv. Vol. II P. 3 p. 14.

121. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

- Τίς γυμνὴν οὔτω σε καὶ ἔξεβαλεν καὶ ἔδειρεν;
 Τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
 Μορχὸν ἴσως ηὔρηκεν, ακαίρως κεῖνος ἐσελθών.
 Γνόμενον πᾶσαι τοῦτο ποοῦσι, τέκνον.
 Πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ἔστιν ἔσω, κεῖνος δὲ ὅταν ἔξω,
 Γό πρόθυρον σφήνου, μὴ πάλι ταῦτὸ πάθης.
Jacobs A. G. T. I p. 95 Nr. 41. Animadv. Vol. II P. 3 p. 172.

122. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

- Ωμοσα μιμνάζειν σέο τηλόθεν, αἴργετι κούρη,
 Ἄχρι δυωδεκάτης, ὡς πόποι, ηριπόλης.

120. *Glaucum quendam, hierophantem in sacris Eleusiniis, commemorat Philostrat., quem Fabricius eundem cum epigrammatographo esse censebat sine causa idonea. Alium, Italum, auctorem libri de veteribus poëtis Plutarch. laudat. v. 5. Non notum promontorium, sed urbem Arcadiæ, quem Malasæ vocat Pausanias, intellexerim. J.*

120. GLAUKOS.

a. Nymphē, svaren mig nu till pricka på frågan: har
Daphnis

Dröjt med demjella kid här, då han dref dem förbi?
b. Jo, flöjtblåsande Pan, och i barken af popplen derborta
Ristade han medlertid något att läsas af dig:
"Pan, Pan, hasta till Malea hän, till Psophidiska berget,
Dit går jag". — a. Nu farväl! dit jag vill ila på-
stund.

Tempe I B. p. 293 Nr. 15. Ed. T. T. II p. 145.

121. RUPHINOS.

Hvem har dig naken såder utkastat ur rummet och
piskat?

Var han väl blind, eller ock hade han hjena af sten?
Kanske hos dig en amant han fann, hemkommen i otid.
Skedt som är skedt, mitt barn; alla I liknen hvaran.
Framdeles, hör, när amanten är hos dig, och mannen
är borta,

Regla din farstu igen, att det ej händer som nu!

Tempe I B. p. 308 Nr. 26. Ed. T. T. I p. 68.

122. PAULOS SILENTIARIOS.

Fjerran, jag svor, att vistas från dig, förtjusande flicka;
Svor, att på fjorton dar, gudar, ej göra besök;

12

Psophis item Arcadiæ urbs, circum quam plures
sunt montes Pani sacri. 121. cfr. α Nr. 10.
Hoc carmen ex comediae quadam scena ductum
videtur. v. 4. ad mulierem referri debet. Ne te,
quæso, tantopere flagitiæ pudeat. Omnes idem
faciunt, quamvis non omnes eadem patientur.
122. cfr. α Nr. 29. v. 2. Mutato numero dier. ve-

Οὐ δ' ἔτλην ὁ τάλας τὸ γάρ αὔριον ἄμμι φαίνεται
Τηλοτέρω μήνης, ναὶ μᾶς σέ, δωδεκάτης.

Ἄλλας θεούς οὐτενε, Φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
Ορκια ποιούσις νῶτον ὑπὲρ σελίδος.

Θέλγε δὲ σαῖς χαρίτεσσιν ἐμὴν Φρένας μὴ δέ με μάστιξ,
Πότνα, κατασμύξῃ καὶ σέο καὶ μακάρων.

Jacobs A. G. T. I p. 160 Nr. 254. Animadv. Vol. III P. 1 p. 142.

123. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἄνθοδιάυτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας
Ψαύεις, ἐκπρολιποῦσ' εἰαριὰς κάλυνας;

Ἡ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ καὶ δυσύποιστον
Πηκὸν σὲν κραδίᾳ κέντρον Ἐρωτος ἔχει;

Ναὶ δοκέω, τοῦτ' εἴπας' ίώ, Φιλέραστε, παλίμπους
Στεῖχε πάλαι τὴν σὴν σίδαιμεν ἀγγελίην.

Jacobs A. G. T. I p. 129 Nr. 163. Animadv. Vol. I P. 1 p. 117.

124. PIANOΥ.

Ιξώ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῆ πλατανίστω
Κόσσουφον ἀγρεύσας, εἴλε κατὰ πτερύγων

Χῶ μὲν ἀναστεναῖχων ἀπεκάκυεν ἱερὸς ὄργιος.

Ἄλλ' ἐγώ, ὡς φίλ' Ἐρως, καὶ Θαλεραῖ Χάριτες,
Εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσουφος, ὡς ὅν ἐκείνου
Ἐν χερὶ καὶ φθοργῇν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

Jacobs A. G. T. II p. 495 Nr. 142. Animadv. Vol. I P. 2 p. 324.

niam speramus. v. 5. Hominum facta in tabulas referri existimabant ab Iove vel Nemesi. 123.

cfr. a Nr. 5. Ineptam esse ἐννοιαν in nostro carmine, ostendit Schneider. 124. Rhianus ornavit coronam Meleagri, illoque delectatum esse Tibe-

Dock jag usle det icke förmår; ty morgonen syntes
 Längre dröja för mig, ja, än det fjortonde ny.
 Men bed gudarna nu, ömt älskade, att de ej teckna
 Opp i förbannelsens bok denna förderfliga ed,
 Fägna min själ med dina behag; att ej gudarnes gissel,
 Hulda, tillika med din måtte mig drabba för tungt!

Tempe I B. p. 330 Nr. 49. Ed. T. T. I p. 118.

123. MELEAGER.

Blomsterbesökande bi, hvi rör du vid Heliodoras
 Läppar, och öfverger vårliga kalkarna så?
 Vill du beteckna dermed, att hon hyser i hjertat den
 ljusva
 Kärlekens gadd, som är städs bitter och svår att
 fördra?

Ja, jag det tror, slikt tyder du an; vänd, älskandes hjert-
 vän,

Hän; ty hvad säga du vill, känner jag redan förut.

Tempe I B. p. 338 Nr. 59. Ed. T. T. I p. 93.

124. RHIANOS.

Dexionikos med lim inunder den friska platanen
 Fångade åt sig en trast, som han i vingarna grep;
 Strax i sin trängande nöd pep heliga fåglen erbarmligt.
 Dyrkade Eros, och I, milda Chariter, o jag
 Vore båd stare och trast rätt gerna, allenast jag finge
 Fukta hans hand med en tår, höja till honom ett ljud.

Tempe I B. p. 347 Nr. 68. Ed. T. T. III p. 135.

rium, narrat *Suetonius*. "Fecit & græca poëmata,
 imitatus Euphorionem, Rhianum & Parthenium.
 Quibus poëtis admodum delectatus, scripta eorum
 & imagines publicis bibliothecis inter veteres &
 præcipuos auctores dedicavit".

125. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Οὐκ ἀρεστοί σοι γε ὄλιγον ἐπὶ κλέος ὥπασε Μοῖρας
 "Ηματι, τῷ πρώτῳ φῶς ἵδες ἀελίου,
 Σαπφοῖ. σοὶ γάρ κισσὸν ἐνείμαμεν ἀφθιτον ἄμμες.
 Σὺν δὲ πατήρ πάντων νεῦστεν ἔρισφάραγος.
 Μέλψη δ' ἐν πάντεσσιν αἰολίμος ἀμερίοισιν,
 Οὐδὲ κλυτᾶς Φάμας ἔσσεται ἡπανία.

Jacobs A. G. T. II p. 184 Nr. 251. Animadv. Vol. III P. 2 p. 158.

126. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ἄτρεμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
 Πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
 "Ἄρτι γάρ Ιππωνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας
 "Ἄρτι κεκοίμηται Θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
 "Άλλα προμηθήσασθε τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
 'Ρύματα πημαίνειν οἴδε καὶ εἰν 'Αΐδη.

Jacobs A. G. T. I p. 427 Nr. 408. Animadv. Vol. I P. 2 p. 148.

127. ΑΔΗΛΟΝ.

Καὶ Κολοφῶν αἱρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
 Δοιοὺς Θρεψαμένη παιδας αἱριστονόους,
 Πρωτότοκου μὲν Όμηρον, ἀτὰς Νίκανδρον ἐπειτα,
 'Αμφοτέρους Μούσας οὐρανίησι φίλους.

Jacobs A. G. T. II p. 72 Nr. 213. Animadv. Vol. III P. 2 p. 182.

125. Musæ loquuntur; immortalem Sapphus gloriam celebrantes. v. 3. varie tentatum, tales debemus J. v. 6. ἔσσεται ἡπανία Br. pro Cod. ἔσσεται ἡπεδαγος. Ceterum in fine adjiciuntur hæc:

125. OKÄNND.

Ringa ära åt dig ej skänktes af ödets gudinna

Uppå den dag då du först skådade skenet af soln,
Sappho. Ty vi hopflätat åt dig odödelig murgrön,

Och högtdundraren sjelf nickade vänlig dervid.
Städs ditt prisade namn skall sjungas af menskornas
slägten,

Och för din äras glans finnes ej målet bestämdt.

Tempe I B. p. 25 Nr. 25. Ed. T. T. II p. 196.

126. LÉONIDAS.

Går helt sakta förbi grafvården, att icke ur sömnen

Getingen väckes som här hvilar omsider sin gadd!
Ändtligen slumrar då nu Hipponax, som aldrig för-
skonte

Fader och moder engång, ändtligen gick han till ro.
Vakten er väl medlertid; ty i dödens boningar äfven
Äga hans bitande ord kraft att fornärma enhvar.

Tempe I B. p. 44 Nr. 46. Ed. T. T. I p. 313.

127. OKÄNND.

Kolophon äfven ett lysande namn bland städer har
vunnit,

Söner tvenne till tal fostrades der med beröm,
Först bland dem var Homeros, och sedan Nikandros
den andre,

Himmelska sångens mör skänkte åt båda sitt hägn:

Tempe I B. p. 64 Nr. 67. Ed. T. T. II p. 110.

ἐγέρθεισα δε Σαπφω εἰπε ταῦτε· Μ - - - μαθεῖς,
Θεῖος μοι ἐνυπνίου ἡλθεν ὄνειρος. Inepti Grammatici
appendicula. J. 126. cfr. α Nr. 1. De Hippo-
nacie cfr. Fabricii Bibl. Gr. T. II p. 167 Ed. Harl.

128. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Αμβαίνων Ἐλικῶνα μέγαν κάμες αὐλήν εἰκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβαδῶν.

Οὔτως καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος ήν δ' αὐτός επί τοις
Τέρμα μόλις, αὔρυση Πιερίδων χάριτας.

Jacobs A. G. T. II p. 78 Nr. 230. Animadv. Vol. II P. 2 p. 334.

129. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐκ οὖδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι, ηδὲ Διὸς ὄμβρον
Μέμψομαι ὄλισθηροὶ δέ εἰς πόδας αὐμφοτεροι.

Αγρόθε γὰρ κατίοντα Πολύζενον ἐκ ποτε δαστὸς
Τύμβος ἔχει, γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.
Κεῖται δέ Αιολίδος Σμύρνης ἐκάστη. αὐλάκι τις ὄρφνης
Δειραινοι μεθύων αἰτραπὸν ὑετίνη.

Jacobs A. G. T. I p. 423 Nr. 398. Animadv. Vol. II P. 1 p. 102.

130. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο Λίνδος*
Φατὶ δὲ Σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχειν.

Πιττακὸν αὖ Μιτυλάνας Βίαντα δὲ δῖα Περίην.
Μίλητος δὲ Θαλῆν, αἴκρον ἔρεισμα Δίνας*

* Α Σπάρτας Χίλωνας Σόλωνας δὲ Κεκροπίς αἰσθαντας
Πάντας αἱρίσαλου σωφροσύνας Φύλακας.

Jacobs A. G. T. I p. 330 Nr. 81. Animadv. Vol. II P. 1 p. 57.

128. Onestes. In X Epigrr., quæ sub hoc nomine leguntur, diversorum hominum opera videntur esse conjuncta. 129. cfr. α Nr. 6. Ex-

128. ONESTES.

Svår är vägen till Helikons berg, men Pegasiska källan
 Mättar dig der med en dryck ljuflig som nektarens
 saft.

Likaså brant är stigen till skaldskapens höjder; men
 når du

Yttersta målet en gång, hylla Chariterna dig.

Tempe II B. p. 154 Nr. 59. Ed. T. T. II p. 115.

129. ANTIPATER.

Om jag bör skylla på regnet, af Zeus nedsändt, eller
 klandra

Drufvan, ej vet jag; men de begge förvilla vår fot.

Ty då Polyxenos ärnade hem från kalaset, han störte
 Utför den slippiga kulln. Grafven, du skådar,
 är hans.

Fjerran han hvilar nu skild från Aioliska Smyrna. Må
 hvarje

Drucken i mörkrets stund sky för den regniga stig!

Tempe II B. p. 239 Nr. 23. Ed. T. T. I p. 311.

130. DENSAMME.

Sju är de Vises tal: Kleobulos, fostrad i Lindos,
 Och Periandros, som sägs född i Sisyphias land,
 Pittakos på Mitylana, och Bias i sköna Priene,
 Thales, de redliges värn,räknar Miletos för sin,
 Chilon i Sparta är född, i Kekropiska länderna Solon:
 Vishetens väktare de hälsas med rätta enhvar.

Ed. T. T. I p. 242.

pressum videtur ex *Leonidæ*. Tar. Ep. vides. &
 Nr. 47. 130. cfr. & Nr. 6.

131. ΘΑΛΛΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

Α χλοερὰ πλατάνιστος ἵδ' ὡς ἔκρυψε φιλεύντων
Οργια, τὰν ἱερὰν Φυλάδα τεινομένα.

Αμφὶ δὲ αἰρεμόνεσσιν ἕστις κεχαρισμένος ὥραις
Ημερίδος λαζῆς βότρυς ἀποκρέμαται.

Οὕτως, ὡς πλατάνιστε, Φύοις χλοερὰ δὲ ἀπὸ σεῖο
Φυλᾶς αἱ κεύθοι τοὺς Παφίης οὐάρους.

Jacobs A. G. T. II p. 74 Nr. 220. Animadv. Vol. II P. 1 p. 30.

132. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Αὐτοθελής καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
Πάντοτε μὴ σκληροῖς τύπτε με χερμαδίοις-

Μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου

"Ἐργα Λυκούργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

Jacobs A. G. T. II p. 28 Nr. 79. Animadv. Vol. I P. 2 p. 104.

133. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡ που σε χθονίας, Ἀρετημίας, ἐξ αἰκάτοιο
Κακυτοῦ θεμέναν ἵχνος ἐπ' αἰσοι,

Οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέω φορέουσαν αὔγοστῷ
"Ωικτειχαν θαλεραι Δώριδες εἰν Ἀΐδᾳ,

131. *Thallus ignotus*; fortassis idem qui in Vat. Cod. Antonii nomine appellatur, unde probabile quadamtenus evadit, eundem se Antoniae minori, Germanici matri, in clientelam dedisse. v. 6. τοὺς Παφίης ἔταιρους Cod. Amantes Paphiæ sodales fuisse dictos, vix putem. Scribendum potius τ.